

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 21 maja 2026 r. przez wykonawcę **KAFAR Sp. z o.o. z siedzibą w Dobrem** ("Odwołujący"),

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **2. Regionalna Baza Logistyczna z siedzibą w Warszawie** („Zamawiający”),

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy **LUBAWA S.A. z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego,

orzeka:

1. **Odrzuca odwołanie w części dotyczącej zarzutu podniesionego w pkt II.1 *petitum* odwołania.**2. **Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.**

3. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego w następujący sposób:

- 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
- 3.2. zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty Zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 2442/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – 2. Regionalna Baza Logistyczna z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie w trybie przetargu ograniczonego w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa pn. „Dostawa zestawu minersko - rozpoznawczego” przez 2 Regionalną Bazę Logistyczną (nr sprawy: KD.272.43.2025), dalej jako „Postępowanie”.

Ogłoszenie o zamówieniu ww. postępowania zostało zamieszczone w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 18.03.2025 r. pod numerem 185493-2026.

Dnia 21 maja 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę KAFAR sp. z o.o. z siedzibą w Dobrem (dalej jako „Odwołujący”).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) „art. 16 pkt 1, 2 i 3 Pzp w zw. z art. 434 ust. 1 i art. 436 pkt 1 Pzp, poprzez wyznaczenie w Rozdziale IV ust. 1 SWZ nierealnego i rażąco krótkiego terminu wykonania zamówienia podstawowego oraz opcjonalnego (określonego jako sztywna data do dnia 30.10.2026 r., z jednoczesnym wymogiem realizacji w terminie 30-100 dni), co w sposób nieuzasadniony potrzebami Zamawiającego:
 - 1) ogranicza krąg potencjalnych wykonawców i faworyzuje dotychczasowego dostawcę zestawu minersko – rozpoznawczego (dalej: „ZMR”), który jako jedyny posiada gotowe zestawy, zmagazynowane komponenty i dokumentację lub natychmiastowy dostęp do linii produkcyjnych – przy czym z treści ogłoszenia o zamówieniu nie wynikała skala zamówienia, w ramach którego dostawie podlega maks. 160 kpl. ZMR;
 - 2) nie uwzględniła uwarunkowań technologicznych i logistycznych niezbędnych do zamówienia, wyprodukowania, skompletowania i dostarczenia przedmiotu zamówienia o masie ponad 60 ton;
 - 3) prowadzi do wykreowania zobowiązania o świadczenie obiektywnie niemożliwe (art. 387 § 1 k.c.) w stosunku do wykonawców nieposiadających gotowego produktu w magazynach przed dniem wszczęcia postępowania, - czego konsekwencją jest bezpodstawne uprzywilejowanie dotychczasowego dostawcy ZMR;
- 2) art. 16 pkt 1, 2 i 3 Pzp w zw. z art. 240 ust. 1 i 2 Pzp, art. 242 ust. 1 i 2 Pzp oraz art. 17 ust. 1 pkt 1) i 2) Pzp, poprzez sformułowanie kryterium oceny ofert w Rozdziale XII pkt 1 lit. c) SWZ – „Termin realizacji” z wagą 20% w sposób iluzoryczny, nieproporcjonalny i naruszający uczciwą konkurencję, przejawiający się w przyznawaniu dodatkowych punktów za skrócenie i tak już nierealnego i skrajnie krótkiego terminu wykonania zamówienia (wyznaczonego na dzień 30.10.2026 r.), co w stopniu absolutnym faworyzuje dotychczasowego wykonawcę (posiadającego gotowy sprzęt lub natychmiastowy dostęp do linii produkcyjnych) i uniemożliwia innym wykonawcom uzyskanie przewagi konkurencyjnej lub choćby równego traktowania w toku oceny ofert – przy czym konstrukcja kryterium pozwala wykonawcy oferującemu termin 30-40 dni na uzyskanie przewagi punktowej pozwalającej pozyskać zamówienie z ofertą droższą o blisko 20 000 000,00 zł (co czyni kryterium ceny de facto pozornym), naruszając tym samym zasady uczciwej konkurencji i prowadząc do nieefektywnego wydatkowania środków publicznych;
- 3) art. 16 pkt 1 i 2 w zw. z art. 99 ust. 1, 2, 4 i 5 Pzp, poprzez sformułowanie opisu przedmiotu zamówienia (dalej: „OPZ”) w sposób niejednoznaczny, niewyczerpujący i nadmiernie utrudniający uczciwą konkurencję, polegający na ujęciu w wymaganiach technicznych elementów zestawu wytwarzanych, dystrybuowanych bądź oferowanych użytkownikom końcowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie przez jednego – dotychczasowego dostawcę ZMR:
 - 1) Zapalarki CSL 12JMIBZ – JIM 1375PL1921773, która jest dystrybuowana do krajowych odbiorców końcowych wyłącznie przez jednego wykonawcę, przy jednoczesnym braku realnej możliwości dostawy rozwiązania równoważnego (którego cykl produkcyjny i logistyczny wynosi minimum 8 miesięcy);
 - 2) Indywidualnego Ekranu Maskującego (IEM) JIM 1080PL1941392 – chronionego prawami autorskimi i patentowymi dotychczasowego dostawcy ZMR, z jednoczesnym wymogiem zastosowania specyficznego, zastrzeżonego kamuflażu graficznego niezgodnego z obowiązującą Normą Obronną NO-84-A203:2020, którego parametrów Zamawiający nie udostępnia, oraz wymogiem stosowania przestarzałych technologii materiałowych (klej CSM, mikrosfery szklane);
- 4) art. 99 ust. 1 Pzp, poprzez wadliwe i niejednoznaczne zdefiniowanie w Załączniku nr 1 do WET, stanowiącym

Załącznik nr 1 do OPZ (Tabela – Cechy Wyrobu Podlegające Sprawdzeniu, poz. 38) metodologii badań metrologicznych dla Indywidualnego Ekranu Maskującego (dalej: „IEM”) w szczególności w zakresie weryfikacji charakterystyk spektralnych reemisji (NIR) w paśmie noktowizyjnym dla Indywidualnego Ekranu Maskującego Działaniowego (EMD), który jako siatka przestrzenna 3D nie poddaje się standaryzowanym pomiarom bez precyzyjnego zdefiniowania podkładu referencyjnego;

5)art. 16 pkt 1) i 3) Pzp w zw. z art. 91 ust. 1 i 2 Pzp, poprzez bezzasadne zaniechanie podziału zamówienia na części, w szczególności zaniechanie wyodrębnienia Indywidualnego Ekranu Maskującego do oddzielnego zadania (pakietu), co przy tak rygorystycznym opisie parametrów granicznych IEM służy wyłącznie sztucznemu wyeliminowaniu z postępowania wykonawców zdolnych do dostarczenia pozostałych kilkudziesięciu elementów zestawu minersko-rozpoznawczego;

6)art. 99 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 2) Pzp, poprzez stworzenie sprzeczności w dokumentacji zamówienia: w Załączniku nr 1 do OPZ (Wymagania Eksploatacyjne - Techniczne, pkt 12 i 16.5) Zamawiający określa dokumentację techniczną (DT) jako „Jawną” i wskazuje, że ochrona informacji niejawnych jej „nie dotyczy”, podczas gdy we Wzorze Umowy (Załącznik nr 3 do SWZ, § 14 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 5) Zamawiający wprowadza drastyczne kary umowne (1% wartości przedmiotu umowy) za każde naruszenie zasad poufności”.

Ponadto Zamawiający zgłosił zarzut ewentualny, dotyczący naruszenia:

„7. art. 16 pkt 1) Pzp w zw. z art. 255 pkt 6) Pzp, poprzez uchybienie przez Zamawiającego fundamentalnemu obowiązowi równego traktowania wykonawców w toku procedury zaproszenia do składania ofert, przejawiające się w asymetrycznym doręczeniu dokumentacji SWZ zakwalifikowanym wykonawcom. Odwołujący otrzymał treść SWZ wraz z załącznikami dopiero w dniu 11.05.2026 r. na skutek zawinionej omyłki Zamawiającego, podczas gdy inny wykonawca zaproszony do złożenia oferty mógł zapoznać się z ww. dokumentacją postępowania już w dniu 08.05.2026 r. Powyższe doprowadziło do pozbawienia Odwołującego równego czasu na zapoznanie się z dokumentacją i sporządzenie oferty (czas krótszy o 3 dni / 72 godziny względem konkurenta). Wada ta ma charakter permanentny i nieusuwalny (art. 255 pkt 6 Pzp) – jakiegokolwiek mechaniczne przedłużenie terminu składania ofert o 3 dni, z uwagi na jego charakter erga omnes, wydłuży czas również dla drugiego wykonawcy, trwale sankcjonując asymetrię czasową i uprzywilejowanie konkurencyjnego wykonawcy, co uniemożliwia zawarcie umowy niepodlegającej unieważnieniu”.

W związku z opisanymi naruszeniami Odwołujący wnosił nakazanie Zamawiającemu dokonania modyfikacji treści SWZ poprzez:

„[w zakresie zarzutu nr 1]

1. Zmianę terminu wykonania zamówienia z dnia 30.10.2026 r. na termin uwzględniający realny czas produkcji i dostaw dla podmiotów innych niż dotychczasowy stały dostawca ZMR, tj. wydłużenie terminu wykonania zamówienia określonego w Rozdziale IV ust. 1 SWZ oraz rezygnację ze sztywnej daty 30.10.2026 r., poprzez określenie, iż realizacja zamówienia nastąpi w terminie wyrażonym w miesiącach / dniach licząc począwszy od daty zawarcia umowy, przy czym minimalny racjonalny termin wykonania zamówienia podstawowego powinien wynosić 240 dni od daty zawarcia umowy, zaś termin wykonania zamówienia opcjonalnego powinien wynosić 120 dni od złożenia przez Zamawiającego oświadczenia o skorzystaniu z prawa opcji;

[w zakresie zarzutu nr 2]

2. Modyfikację Rozdziału XII pkt 1 lit. c) SWZ poprzez całkowite wykreślenie kryterium oceny ofert „Termin realizacji” i przypisanie jego wagi do kryterium „Cena” (lub innego kryterium o charakterze jakościowym / technicznym), ewentualnie ukształtowanie tego kryterium na nowo, pod warunkiem uprzedniego wydłużenia podstawowego terminu realizacji zamówienia (zgodnie z wnioskiem do zarzutu nr 1) w taki sposób, aby skrócenie terminu było obiektywnie wykonalne dla wszystkich podmiotów na rynku, według poniższej tabeli:

Zadeklarowany termin realizacji	Liczba punktów
240 dni	0 pkt
od 221 do 239 dni	5 pkt
od 201 do 221 dni	10 pkt
od 181 do 200 dni	15 pkt
od 170 do 180 dni	20 pkt

[w zakresie zarzutu nr 3 ppkt 1]

3. Modyfikację Załącznika nr 1 do SWZ (Opis Przedmiotu Zamówienia) w zakresie Załącznika nr 1 do OPZ (Wymagania Eksploatacyjne – Techniczne do Wykonania Zestawu Minersko - Rozpoznawczego), poprzez wyeliminowanie parametrów technicznych skutkujących koniecznością dostawy elementów objętych wyłącznością dystrybucyjną dotychczasowego wykonawcy (Zapalarka CSL 12JMIBZ – JIM 1375PL1921773) albo dopuszczenie rozwiązań o parametrach powszechnie dostępnych na rynku, przy jednoczesnym wydłużeniu terminu realizacji (zgodnie z żądaniem z punktu 1) oraz zmodyfikowaniu opisu parametrów technicznych zapalarki w pkt 2.4.4 lit. b) WET, poprzez nadanie im następującej treści:

b) Zapalarka CSL 12JMIBZ – JIM 1375PL1921773 lub równoważna spełniająca warunki:

– umożliwiać pobudzenie sieci strzałowej do 180 Ω przy natężeniu prądu przynajmniej 2 A, przy energii przekazywanej do sieci 12J;

– umożliwiać pobudzenie sieci nieelektrycznych STS;

– umożliwiać sprawdzenie przewodności sieci;

– czas ładowania kondensatora strzałowego nie dłuższy niż 10 s;

– umożliwiać rozładowanie kondensatora strzałowego;

[w zakresie zarzutu nr 3 ppkt 2]

4. Modyfikację Załącznika nr 1 do SWZ (Opis Przedmiotu Zamówienia) w zakresie Załącznika nr 2 do Załącznika nr 1 do OPZ (Warunki Techniczne Dla Indywidualnego Ekranu Maskującego), poprzez wprowadzenie następujących zmian w treści Załącznika nr 2 – Warunki Techniczne Dla Indywidualnego Ekranu Maskującego

Punkt	Obecny zapis	Wnioskowana zmiana
1.1.1 Tabela 1 pp. 2	Wymiary gabarytowe EMT mm 2275x1 900	Wprowadzenie tolerancji ± 30 mm dla obu wymiarów.
1.1.1 Tabela 1 pp. 3	Wymiary gabarytowe EMD mm 2340x1940	Wprowadzenie tolerancji ± 30 mm dla obu wymiarów.
1.1.1 Tabela 1 pp. 4	Wodoszczelność EMT hPa 400	Wprowadzenie zapisu „minimum 400 hPa”

1.1.1 Tabela 1 pp. 10	Wymiary gabarytowe w torbie transportowej EMT mm 140x170x320	Wprowadzenie zapisu „nie większe niż 140x170x320”
1.1.1 Tabela 1 pp. 11	Wymiary gabarytowe w worku transportowym EMD mm 120x120x260	Wprowadzenie zapisu „nie większe niż 120x120x260”
1.1.2	Do wykonania Ekranu Maskującego Tkaninowego należy użyć tkaniny poliestrowej powlekanej klejem z chlorosulfonowanego polietylen (CSM) i wulkanizowanej, w powłoczeniu jako wypełniacza użyto mikrosfer szklanych poprawiających izolację termiczną. Tkanina powinna posiadać impregnację wodoodporną i trudnopalną.	Do wykonania Ekranu Maskującego Tkaninowego należy użyć tkaniny zapewniającej podwyższoną izolację termiczną, wodoodporność i trudnopalność.
1.1.2 Tabela 2 pp. 1	Masa powierzchniowa g/m ² 260 +30/-20	Wprowadzenie zapisu „Masa powierzchniowa nie większa niż 260 g/m ² ”
1.1.3	Do wykonania Ekranu Maskującego Działaninowego należy użyć działaniny poliestrowej o wysokich parametrach użytkowych i wytrzymałościowych. Działanina powinna charakteryzować się przestrzennym efektem 3D o nieregularnej charakterystyce tworzoną poprzez wzniesienia i zapadnięcia się działaniny uzyskane w zautomatyzowanym procesie technologicznym gwarantującym losowość i nieregularność tworzonego wzoru. Działanina powinna posiadać impregnację trudnopalną.	Do wykonania Ekranu Maskującego Działaninowego należy użyć działaniny o wysokich parametrach użytkowych i wytrzymałościowych. Działanina powinna charakteryzować się przestrzennym efektem 3D o nieregularnej charakterystyce tworzoną poprzez wzniesienia i zapadnięcia się działaniny gwarantujące losowość i nieregularność tworzonego wzoru. Działanina powinna być trudnopalna.
1.1.3 Tabela 3 pp. 1	Masa powierzchniowa g/m ² 190 +20/-10	Wprowadzenie zapisu „Masa powierzchniowa nie większa niż 190 g/m ² ”
1.1.4	Do wykonania torby transportowej należy użyć wodoodpornej tkaniny poliestrowej, z naniesionym kamuflażem wzór 93 Pantera.	Do wykonania torby transportowej należy użyć wodoodpornej tkaniny, z naniesionym kamuflażem wzór 93 Pantera.
1.1.4 Tabela 4 pp. 1	Masa powierzchniowa g/m ² 260 ±10	Wprowadzenie zapisu „Masa powierzchniowa nie większa niż 260 g/m ² ”
1.2.1	Tkanina Ekranu Maskującego Tkaninowego oraz działanina Ekranu Maskującego Działaninowego powinna być wybarwiona w sposób zapewniający uzyskanie wzoru kamuflażu zgodnie z załączonym wzorem raportu (załącznik).	Tkanina Ekranu Maskującego Tkaninowego oraz działanina Ekranu Maskującego Działaninowego powinna być w kamuflażu wykorzystywanym przez SZ RP dla torb, plecaków i pokrowców modułów wz. 93 zgodny z NO-84-A203 „Przedmioty umundurowania i wyekwipowania. Barwy i charakterystyki spektralne barw. Wymagania i metody badań”.
1.2.2	Zgodnie z załącznikiem	Wykreślenie punktu 1.2.2. Dotyczy on konkretnego wzoru kamuflażu narzuconego przez Zamawiającego odmiennego od normy NO-84-A203.
1.2.3	Zgodnie z załącznikiem	Wykreślenie punktu 1.2.3. Dotyczy on konkretnego wzoru kamuflażu narzuconego przez Zamawiającego odmiennego od normy NO-84-A203.
1.2.5	Zgodnie z załącznikiem	Wykreślenie punktu 1.2.5. Dotyczy on konkretnego wzoru kamuflażu narzuconego przez Zamawiającego odmiennego od normy NO-84-A203.
1.2.6	Zgodnie z załącznikiem	Wykreślenie punktu 1.2.6. Dotyczy on konkretnego wzoru kamuflażu narzuconego przez Zamawiającego odmiennego od normy NO-84-A203.
1.2.9	Wymiary torby transportowej EMT (po spakowaniu zestawu) powinny wynosić 140 mm x 170 mm x 320 mm z tolerancją ± 30 mm dla wszystkich wymiarów.	Wymiary torby transportowej EMT (po spakowaniu zestawu) powinny być nie większe niż 140 mm x 170 mm x 320 mm
1.2.10	Wymiary torby transportowej EMD (po spakowaniu) powinny wynosić 120 mm x 120 mm x 260 mm z tolerancją ± 30 mm dla wszystkich wymiarów.	Wymiary torby transportowej EMD (po spakowaniu zestawu) powinny być nie większe niż 120 mm x 120 mm x 260 mm
1.3.1	EMT oraz EMD powinny zachować właściwości eksploatacyjne i maskujące w temperaturze otoczenia od -30°C do +50 C. Wartości parametrów EMT oraz EMD takich jak: wytrzymałość na zrywanie, współrzędne barwy i charakterystyki spektralne, po badaniu powinny spełniać wymagania określone odpowiednio w pkt 1.1.2 ppkt 2, 3, 6, 7 i 8, pkt 1.1.3 ppkt 2,3,4,5 i 6.	EMT oraz EMD powinny zachować właściwości eksploatacyjne i maskujące w temperaturze otoczenia od -30°C do +50 C. Wartości parametrów EMT oraz EMD takich jak: wytrzymałość na zrywanie powinny spełniać wymagania określone odpowiednio w pkt 1.1.2 ppkt 2, 3, 6, pkt 1.1.3 ppkt 2,3,4.

Załącznik – wzór kamuflażu maskującego EMT i EMD	Zgodnie z załącznikiem	Wykreślenie załącznika. Dotyczy on konkretnego wzoru kamuflażu narzuconego przez Zamawiającego odmiennego od normy NO-84-A203.
--	------------------------	--

[w zakresie zarzutu nr 4]

5. Modyfikację Załącznika nr 1 do Wymagań Eksploatacyjno-Technicznych do Wykonania ZMR (Cechy wyrobu podlegające sprawdzeniu) w pkt 38, poprzez wskazanie dokładnego algorytmu, metodyki i procedury badawczej dla konkretnych cech wyrobu podlegających sprawdzeniu;

[w zakresie zarzutu nr 5]

6. Ewentualnie – z ostrożności (w razie nieuwzględnienia powyższych modyfikacji IEM) – Odwołujący wnosi o nakazanie Zamawiającemu podziału zamówienia na części i wyodrębnienie dostawy Indywidualnego Ekranu Maskującego (IEM) jako osobnego Pakietu / Zadania;

[w zakresie zarzutu nr 2]

7. Modyfikację § 1 ust. 10 Wzoru Umowy, albowiem ustalenie „najpóźniejszego terminu skorzystania z prawa opcji nie później niż do 90 dni od podpisania Umowy”, przy jednoczesnym nakazie wykonania całego zamówienia najpóźniej do 30.10.2026 r., stanowi ewidentną wadę logiczną, tworzącą niemożliwość wykonania zobowiązania przez wykonawcę (brak terminów na produkcję opcjonalną);

[w zakresie zarzutu nr 6]

8. Modyfikację postanowień § 14 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 5) Wzoru Umowy (Gwarancja i Rękojmia), poprzez usunięcie sprzeczności polegającej na nalożeniu kary umownej za naruszenie obowiązku zachowania poufności (Wzór Umowy) przy jawności dokumentacji technicznej wynikającej z Załącznika nr 1 do OPZ (Wymagania Eksploatacyjno-Techniczne, pkt 12 i 16.5);

[w zakresie zarzutu nr 7]

9. Unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 255 pkt 6) Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp, z uwagi na obarczenie procedury niemożliwą do usunięcia wadą asymetrii czasu doręczenia SWZ, uniemożliwiającą zachowanie równego traktowania wykonawców.

Odwołujący wskazywał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, bowiem: „Istnienie interesu w uzyskaniu zamówienia po stronie Odwołującego, iż jako jeden z dwóch podmiotów zakwalifikowanych do składania ofert, Odwołujący jest zainteresowany złożeniem konkurencyjnej oferty w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Odwołujący jest profesjonalnym podmiotem działającym na rynku dostaw specjalistycznego sprzętu wojskowego i inżynierskiego, posiadającym potencjał techniczny i ekonomiczny do realizacji przedmiotowego zamówienia. Odwołujący ma bezpośredni interes w uzyskaniu zamówienia. Wadliwe i naruszające przepisy prawa ukształtowanie postanowień SWZ przez Zamawiającego uniemożliwia Odwołującemu złożenie konkurencyjnej oferty, która mogłaby zostać wybrana jako najkorzystniejsza. Naruszenie przez Zamawiającego zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców bezpośrednio naraża Odwołującego na poniesienie szkody w postaci utraty szansy na zdobycie zamówienia publicznego oraz osiągnięcie zysku z jego realizacji. Naruszenie to materializuje się w braku możliwości konkurowania z innym wykonawcą na równych, rzetelnie ustalonych zasadach.”

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca LUBAWA S.A. z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim.

W dniu 1 czerwca 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz przedstawił w tym zakresie argumentację prawną.

Ponadto w dniu 8 czerwca 2026 r. stanowisko procesowe złożył Przystępujący – wykonawca LUBAWA S.A. z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim, który wniósł o „odrzućcie odwołania w zakresie zarzutu nr 1 – na podstawie art. 528 pkt 3) Pzp – jako wniesionego po upływie terminu określonego w ustawie” oraz o „oddalenie odwołania w pozostałym zakresie, z uwagi na brak interesu Odwołującego w uzyskaniu zamówienia (brak legitymacji czynnej do korzystania ze środków ochrony prawnej), o którym mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, a dodatkowo – w zakresie pozostałych podniesionych w odwołaniu zarzutów – jako całkowicie bezzasadnego”.

W toku posiedzenia, Odwołujący złożył pismo przygotowawcze z dnia 26 czerwca 2026 r. stanowiące replikę na dotychczasowe stanowiska Zamawiającego i Przystępującego. Odwołujący zgłosił również wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodów z dokumentów stanowiących treść korespondencji między Odwołującym, a spółką zależną Przystępującego, ofert handlowych i informacji pozyskanych od producentów. Wskazuje, że część z tych dokumentów jest objęta tajemnicą przedsiębiorstwa jako, że zawierają informacje handlowe prawnie chronione.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego oraz zgłaszającego przystąpienie, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie podlega odrzuceniu w zakresie zarzutu oznaczonego jako nr II.1 *petitum* odwołania na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp oraz oddaleniu w zakresie pozostałych zarzutów odwołania.

Zgodnie z art. 528 pkt 3 ustawy Pzp Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że: odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie. Terminy na wnoszenie odwołań do Izby reguluje przepis art. 515 ustawy Pzp. Są to terminy zawite (prekluzyjne), tj. niepodlegające przywróceniu, co oznacza, że niedochowanie terminu na wniesienie odwołania skutkuje koniecznością odrzucenia tak wniesionego odwołania.

Izba podziela stanowisko Zamawiającego oraz Przystępującego, że oznaczony jako nr II.1 *wpetitum* odwołania zarzut jest zarzutem spóźnionym.

Odwołujący podnosząc zarzut II.1 wskazywał naruszenie: „art. 16 pkt 1, 2 i 3 Pzp w zw. z art. 434 ust. 1 i art. 436 pkt 1 Pzp, poprzez wyznaczenie w Rozdziale IV ust. 1 SWZ nierealnego i rażąco krótkiego terminu wykonania zamówienia podstawowego oraz opcjonalnego (określonego jako sztywna data do dnia 30.10.2026 r., z jednoczesnym wymogiem realizacji w terminie 30-100 dni), co w sposób nieuzasadniony potrzebami Zamawiającego:

1) ogranicza krąg potencjalnych wykonawców i faworyzuje dotychczasowego dostawcę zestawu minersko – rozpoznawczego (dalej: „ZMR”), który jako jedyny posiada gotowe zestawy, zmagazynowane komponenty i dokumentację lub natychmiastowy dostęp do linii produkcyjnych

– przy czym z treści ogłoszenia o zamówieniu nie wynikała skala zamówienia, w ramach którego dostawie

podlega maks. 160 kpl. ZMR;

2)nie uwzględnia uwarunkowań technologicznych i logistycznych niezbędnych do zamówienia, wyprodukowania, skompletowania i dostarczenia przedmiotu zamówienia o masie ponad 60 ton;

3)prowadzi do wykreowania zobowiązania o świadczenie obiektywnie niemożliwe (art. 387 § 1 k.c.) w stosunku do wykonawców nieposiadających gotowego produktu w magazynach przed dniem wszczęcia postępowania, - czego konsekwencją jest bezzasadne uprzywilejowanie dotychczasowego dostawcy ZMR".

Nie ulega wątpliwości, że już w treści ogłoszenia o zamówieniu, opublikowanego 18 czerwca 2026 r. (numer publikacji ogłoszenia: 185493-2026, numer wydania Dz.U. S: 54/2026), Zamawiający wskazał: „Termin realizacji zamówienia: • Przedmiot zamówienia należy dostarczyć do Zamawiającego w terminie wynikającym z oferty najkorzystniejszej, jednak nie później niż do dnia 30.10.2026 r. (w zależności od tego, który z wyżej wymienionych terminów upłyne wcześniej) • Termin wykonania Umowy w ramach zamówienia opcjonalnego: do dnia 30.10.2026 r.". Tym samym, podstawa do podniesienia zarzutu nr II.1, czyli zarzut dot. błędnego określenia terminu realizacji zamówienia, był znany wykonawcom zainteresowanym udziałem w Postępowaniu już w momencie publikacji ww. ogłoszenia o zamówieniu.

W ocenie Izby zarzut oznaczony jako nr II.1 petitum odwołania został wniesiony z uchybieniem ustawowego terminu do jego podniesienia, co skutkuje jego odrzuceniem na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp.

Istota zarzutu sprowadza się do kwestionowania określonego przez Zamawiającego terminu realizacji zamówienia jako nierealnego (kreującego zobowiązania o świadczenie obiektywnie niemożliwe), nadmiernie krótkiego oraz prowadzącego do ograniczenia konkurencji. Tymczasem okoliczność stanowiąca podstawę faktyczną tego zarzutu była znana wykonawcom już z chwilą publikacji ogłoszenia o zamówieniu. W ogłoszeniu jednoznacznie wskazano bowiem, że przedmiot zamówienia, zarówno w zakresie podstawowym, jak i opcjonalnym, ma zostać zrealizowany nie później niż do dnia 30 października 2026 r. To właśnie ten termin Odwołujący uznaje za sprzeczny z przepisami ustawy Pzp i zasadami uczciwej konkurencji.

Nie sposób podzielić stanowiska, zgodnie z którym wykonawca był uprawniony do oczekiwania na przekazanie Specyfikacji Warunków Zamówienia lub szerzej dokumentacji Postępowania, tylko po to, aby tak naprawdę upewnić się, czy jego możliwości realizacyjne będą w ogóle możliwe w określonym już w ogłoszeniu terminie. Bieg terminu na wniesienie odwołania rozpoczyna się od chwili, w której wykonawca uzyskał wiedzę o czynności lub zaniechaniu Zamawiającego stanowiącym podstawę zarzutu, a nie od momentu, w którym uzna za celowe zweryfikowanie faktycznego zakresu rzeczowego zamówienia, co mając na uwadze tryb postępowania (procedura dwustopniowa) siłą rzeczy musi nastąpić później, aniżeli publikacja samego ogłoszenia o zamówieniu, wszczynającego Postępowanie. Przepisy ustawy Pzp nie przewidują możliwości odkładania wniesienia odwołania wyłącznie z tego względu, że wykonawca liczy na późniejsze uszczegółowienie lub zmianę warunków zamówienia, a tym bardziej uzależniając wniesienie odwołania (początek biegu terminu) od możliwości weryfikacji zakresu rzeczowego zamówienia, opisanego w dokumentacji postępowania.

Odwołujący, dysponując informacją o końcowym terminie realizacji zamówienia już na etapie publikacji ogłoszenia, miał pełną możliwość zakwestionowania tej czynności w ustawowym terminie. Późniejsze przekazanie dokumentów zamówienia, w tym specyfikacji technicznej, nie kreowało nowej podstawy faktycznej zarzutu dotyczącego samego terminu wykonania zamówienia, lecz co najwyżej dostarczało dodatkowych informacji odnoszących się do przedmiotu zamówienia. Nie zmieniało to jednak faktu, że kwestionowany przez Odwołującego termin pozostawał niezmienny i był znany od chwili wszczęcia postępowania.

Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do niedopuszczalnego wydłużania ustawowych terminów na wnoszenie środków ochrony prawnej oraz uzależnienia początku ich biegu od subiektywnej oceny wykonawcy co do zasadności wniesienia odwołania. Taka wykładnia pozostawałaby w sprzeczności z zasadą koncentracji środków ochrony prawnej oraz celem przepisów regulujących terminy odwoławcze, jakim jest zapewnienie sprawnego prowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

Podkreślenia wymaga również, że terminy określone w art. 515 ustawy Pzp mają charakter terminów zawitych (prekluzyjnych). Ich upływ powoduje definitywną utratę prawa do skutecznego wniesienia odwołania w danym zakresie. Ustawa Pzp nie przewiduje instytucji przywrócenia terminu do wniesienia odwołania ani jakiegokolwiek możliwości jego przedłużenia lub prolongaty z uwagi na późniejsze przekazanie dokumentów zamówienia czy ujawnienie okoliczności jedynie potwierdzających wcześniej znane wykonawcy informacje. W konsekwencji wykonawca, który nie zakwestionował postanowień ogłoszenia w ustawowym terminie, nie może skutecznie podnosić zarzutów odnoszących się do tych samych okoliczności na dalszym etapie postępowania.

Z tych względów Izba uznała, że zarzut oznaczony jako nr II.1 został wniesiony po upływie ustawowego terminu, wobec czego podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp.

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w pozostałym zakresie podniesionych zarzutów, zaś odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonego przystąpienia po stronie Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Strony składali wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu. Izba postanowiła dopuścić wszystkie wnioskowane dowody w poczet materiału dowodowego i na ich podstawie przeprowadzić dowody. W sytuacji, w której dany dowód miał znaczenie dla rozstrzygnięcia, znajdzie to wyraz w dalszej części uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu i dopuszczonych do merytorycznego rozpoznania, Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Punktem wyjścia dla oceny wszystkich zarzutów Odwołującego jest okoliczność, że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie służy zapewnieniu każdemu zainteresowanemu wykonawcy możliwości złożenia oferty, a tym bardziej dostosowania warunków zamówienia do potencjału organizacyjnego, technicznego czy ekonomicznego wszystkich wykonawców funkcjonujących na rynku. Celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest wybór wykonawcy zdolnego do należytej realizacji zamówienia przy jednoczesnym poszanowaniu zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.

Zasada uczciwej konkurencji nie oznacza obowiązku takiego ukształtowania opisu przedmiotu zamówienia lub pozostałych warunków postępowania, aby każdy wykonawca działający na rynku mógł złożyć ofertę. Przepisy ustawy

Prawo zamówień publicznych gwarantują wykonawcom równy dostęp do zamówienia wyłącznie w granicach wyznaczonych obiektywnie uzasadnionymi potrzebami Zamawiającego. Te „obiektywnie uzasadnione potrzeby” to takie, które pozostają w racjonalnym związku z przedmiotem zamówienia, jego przeznaczeniem i funkcją, a przede wszystkim celem, jaki Zamawiający zamierza osiągnąć poprzez realizację zamówienia. To Zamawiający, jako gospodarz postępowania, jest uprawniony do określenia przedmiotu zamówienia oraz wymagań, jakie powinien spełniać nabywany produkt lub usługa, o ile wymagania te pozostają racjonalnie uzasadnione celem zamówienia, jego przeznaczeniem oraz rzeczywistymi potrzebami Zamawiającego, a jednocześnie są proporcjonalne do zamierzonego efektu.

Podsumowując, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Izby i sądów powszechnych, Zamawiający jest gospodarzem postępowania i ma nie tylko prawo, ale wręcz obowiązek opisanie przedmiotu zamówienia w sposób precyzyjny i jednoznaczny, uwzględniający wszystkie jego obiektywne i uzasadnione potrzeby. Zasada uczciwej konkurencji nie oznacza, że Zamawiający jest zobowiązany do dopuszczenia wszystkich istniejących na rynku produktów czy technologii. Ma on prawo określić wymagania jakościowe, techniczne i funkcjonalne, które zapewnią mu nabycie produktu w pełni odpowiadającego jego potrzebom, nawet jeśli prowadzi to do zawężenia kręgu potencjalnych wykonawców. Kluczowe jest, aby postawione wymagania były obiektywnie uzasadnione specyfiką zamówienia i potrzebami Zamawiającego, a nie stanowiły arbitralnego i celowego ograniczenia dostępu do zamówienia.

O naruszeniu zasad uczciwej konkurencji można mówić dopiero wówczas, gdy wykonawca wykaże, że określone wymagania nie znajdują obiektywnego uzasadnienia w potrzebach Zamawiającego, pozostaje nieproporcjonalne do celu zamówienia lub zostało ustanowione wyłącznie w celu preferowania określonego wykonawcy bądź wyeliminowania konkurencji. Ciężar wykazania tych okoliczności spoczywa każdorazowo na odwołującym. Nie jest wystarczające powołanie się na fakt, że wykonawca nie jest obecnie w stanie spełnić wymagań określonych w dokumentacji postępowania albo że ich złagodzenie umożliwiłoby mu (potencjalnie) złożenie oferty. W taki sposób swoje zarzuty odwołania konstruował sam Odwołujący w niniejszej sprawie. Wskazywanie samych oczekiwań co do zmiany wymagań Zamawiającego bez wskazania i argumentowania (dowodzenia), że inkryminowane postanowienia dokumentacji zamówienia nie są obiektywnie uzasadnione specyfiką zamówienia i potrzebami Zamawiającego, musiało skutkować oddaleniem zarzutów Odwołującego.

Środki ochrony prawnej nie służą wymuszaniu na Zamawiającym obniżenia wymagań po to, aby zwiększyć liczbę potencjalnych uczestników postępowania, lecz eliminowaniu wyłącznie takich postanowień dokumentacji Postępowania, które nie znajdują usprawiedliwienia w rzeczywistych (obiektywnych) potrzebach Zamawiającego lub naruszają zasadę proporcjonalności i uczciwej konkurencji.

Należy pamiętać, że sam fakt, że określone wymagania ograniczają krąg potencjalnych wykonawców, nie świadczy jeszcze o naruszeniu zasad uczciwej konkurencji. Każde wymaganie techniczne, jakościowe czy organizacyjne w naturalny sposób eliminuje część podmiotów z możliwości ubiegania się o zamówienie. Naruszenie przepisów ustawy Pzp zachodzi dopiero wówczas, gdy wykonawca wykaże, że dane wymagania nie znajdują obiektywnego uzasadnienia w potrzebach Zamawiającego, jest arbitralne lub zostało ukształtowane wyłącznie w celu ograniczenia konkurencji. Tego Odwołujący w niniejszym odwołaniu nie wykazał.

Przeprowadzone w toku postępowania postępowanie dowodowe nie potwierdziło, aby którekolwiek z kwestionowanych i objętych zarzutami postanowień dokumentacji zamówienia zostało ustanowione wyłącznie w celu preferowania określonego wykonawcy (tutaj szczególnie Przystępującego) lub wyeliminowania konkurencji. Odwołujący poprzestał zasadniczo na wykazaniu, że sam nie dysponuje obecnie rozwiązaniami spełniającymi wymagania Zamawiającego oraz że realizacja zamówienia wymagałaby od niego pozyskania nowych dostawców oraz zorganizowania łańcucha dostaw. W taki bowiem sposób należało ocenić złożone przez Odwołującego dowody. Okoliczności te nie świadczą jednak o niezgodności postanowień dokumentacji Postępowania z ustawą Pzp, lecz wyłącznie o tym, że Odwołujący nie posiada aktualnie potencjału umożliwiającego realizację zamówienia na warunkach określonych przez Zamawiającego i w określonym przez Zamawiającego terminie realizacji zamówienia; z resztą do czego się wprost przyznawał.

W istocie rzeczy Odwołujący zmierzał wyłącznie do doprowadzenia do złagodzenia wymagań technicznych, organizacyjnych oraz jakościowych, tak aby sam mógł przystąpić do postępowania i dopiero na etapie realizacji zamówienia poszukiwać odpowiednich poddostawców lub produktów. Środki ochrony prawnej przewidziane ustawą Pzp nie służą jednak dostosowywaniu przedmiotu zamówienia do możliwości konkretnego wykonawcy ani kreowaniu warunków umożliwiających wejście na dany rynek podmiotowi, który aktualnie nie dysponuje wymaganym potencjałem. Ich celem jest eliminowanie takich postanowień dokumentacji, które pozostają nieproporcjonalne lub nieuzasadnione obiektywnymi potrzebami Zamawiającego. Takich okoliczności Odwołujący nie wykazał.

Oceniając podniesione przez Odwołującego zarzuty nie można także abstrahować od charakteru przedmiotowego zamówienia. Postępowanie dotyczy dostaw przeznaczonych dla potrzeb bezpieczeństwa i obronności państwa. W tego rodzaju zamówieniach Zamawiający dysponuje szerszym zakresem uznania przy określaniu parametrów technicznych oraz wymagań jakościowych, jeżeli pozostają one uzasadnione specyfiką przeznaczenia zamawianych dostaw. Zamawiający nie ma obowiązku obniżania swoich wymagań wyłącznie po to, aby zwiększyć liczbę potencjalnych wykonawców. Jest natomiast uprawniony do nabycia produktów w pełni odpowiadających jego rzeczywistym potrzebom oraz do wyboru wykonawcy, który daje rękojmię należytej i terminowej realizacji zamówienia. Dotyczy to w szczególności zamówień związanych z bezpieczeństwem i obronnością, gdzie doświadczenie wykonawcy, sprawdzona technologia, potwierdzona jakość oferowanych rozwiązań oraz zdolność do niezwłocznej realizacji dostaw stanowią wartości pozostające w pełni uzasadnione interesem publicznym.

W konsekwencji Izba uznała, że żaden z pozostałych zarzutów odwołania nie został udowodniony. Odwołujący nie wykazał, aby kwestionowane postanowienia dokumentacji były arbitralne, nieproporcjonalne albo pozostawały bez związku z uzasadnionymi (obiektywnymi) potrzebami Zamawiającego. W rzeczywistości odwołanie zmierzało do zastąpienia oceny potrzeb Zamawiającego oceną własnych możliwości organizacyjnych Odwołującego, co nie może stanowić podstawy uwzględnienia środków ochrony prawnej przewidzianych ustawą Pzp.

Poza zarzutami referującymi wprost do opisu przedmiotu zamówienia, Odwołujący kwestionował także ustanowione przez Zamawiającego kryterium oceny ofert „Termin realizacji” o wadze 20%, twierdząc, że jego konstrukcja ma charakter iluzoryczny, narusza zasadę uczciwej konkurencji oraz w praktyce prowadzi do uprzywilejowania dotychczasowego dostawcy. W ocenie Izby stanowisko to nie znajduje potwierdzenia ani w treści dokumentacji postępowania, ani w zgromadzonym materiale dowodowym.

Na wstępie należy zauważyć, że zgodnie z przepisami ustawy Pzp Zamawiający posiada kompetencję do określenia pozacenowych kryteriów oceny ofert, o ile pozostają one związane z przedmiotem zamówienia, umożliwiając wybór oferty najkorzystniejszej ekonomicznie oraz służą realizacji jego uzasadnionych potrzeb. Nie budzi przy tym wątpliwości, że termin realizacji zamówienia stanowi jedno z typowych i powszechnie stosowanych kryteriów oceny ofert, odnoszących się bezpośrednio do sposobu wykonania zamówienia.

W okolicznościach niniejszej sprawy Zamawiający przekonująco wykazał, że czas realizacji dostawy stanowi jeden

z kluczowych elementów zamówienia. Przedmiot postępowania dotyczy dostaw przeznaczonych dla potrzeb bezpieczeństwa i obronności państwa, a Zamawiający wykazał istnienie rzeczywistej i obiektywnej potrzeby jak najszybszego pozyskania zamawianego wyposażenia. W takich okolicznościach premiowanie krótszego terminu realizacji pozostaje racjonalnie powiązane z celem zamówienia i stanowi wyraz realizacji uzasadnionych potrzeb Zamawiającego. Nie sposób uznać, aby Zamawiający był zobowiązany do zrezygnowania z kryterium, które pozwala wyłonić wykonawcę zdolnego do szybszego wykonania zamówienia tylko dlatego, że część wykonawców nie dysponuje analogicznym potencjałem organizacyjnym lub produkcyjnym.

Odwolujący nie wykazał przy tym, aby przyjęta waga kryterium lub sposób jego punktacji były arbitralne albo pozostawały bez związku z przedmiotem zamówienia. Twierdzenie, że wykonawca oferujący krótszy termin realizacji może uzyskać zamówienie pomimo wyższej ceny, nie świadczy o wadliwości kryterium.

W istocie rzeczy argumentacja Odwołującego sprowadzała się do twierdzenia, że kryterium powinno zostać usunięte wyłącznie dlatego, iż nie jest on obecnie zdolny do zaoferowania krótszego terminu realizacji. Tego rodzaju argumentacja nie mogła odnieść skutku. Środki ochrony prawnej nie służą bowiem dostosowywaniu kryteriów oceny ofert do możliwości konkretnego wykonawcy, lecz eliminowaniu takich postanowień dokumentacji, które pozostają sprzeczne z przepisami ustawy Pzp. Sam fakt, że określone kryterium premiuje wykonawców dysponujących większym potencjałem organizacyjnym i zdolnością do szybszej realizacji zamówienia, nie oznacza jeszcze naruszenia zasad uczciwej konkurencji.

Izba nie podziela również twierdzenia, że zastosowanie kryterium terminu realizacji prowadzi do nieefektywnego wydatkowania środków publicznych. Efektywność wydatkowania środków publicznych nie może być utożsamiana wyłącznie z wyborem oferty o najniższej cenie. Jeżeli dla Zamawiającego wymierną wartością przedstawia wcześniejsze uzyskanie przedmiotu zamówienia, zwłaszcza w postępowaniu dotyczącym potrzeb bezpieczeństwa i obronności państwa, to uwzględnienie tego elementu w kryteriach oceny ofert pozostaje zgodne z zasadą efektywności oraz racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi.

Pozostałe zarzuty odwołania, analogicznie jak wskazano powyżej, w rzeczywistości zmierzały do zastąpienia oceny potrzeb Zamawiającego oceną własnych możliwości organizacyjnych Odwołującego, co nie może stanowić podstawy uwzględnienia środków ochrony prawnej przewidzianych ustawą Pzp. Dotyczy to w szczególności zarzutu zaniechania podziału zamówienia na części. Izba nie podzieliła stanowiska Odwołującego, że Zamawiający był zobowiązany do wyodrębnienia poszczególnych elementów przedmiotu zamówienia do odrębnych części. Zgodnie z ustawą Pzp decyzja o podziale zamówienia na części należy do Zamawiającego i pozostaje elementem jego uznania, o ile znajduje uzasadnienie w przedmiocie zamówienia oraz nie prowadzi do naruszenia zasad uczciwej konkurencji.

W niniejszej sprawie Zamawiający przekonująco wykazał, że przedmiot zamówienia stanowi funkcjonalnie i użytkowo jednolity zestaw, którego poszczególne elementy zostały dobrane w celu zapewnienia określonych właściwości eksploatacyjnych oraz pełnej kompatybilności. Odwołujący nie wykazał, aby brak podziału zamówienia na części miał charakter arbitralny lub pozostawał bez związku z uzasadnionymi potrzebami Zamawiającego.

W odniesieniu zaś łącznie do tzw. zarzutów ewentualnych sformułowanych w petitum odwołania (vide zarzut dot. zmiany postanowień umownych, czy tzw. asymetrii czasu doręczenia SWZ) Izba wskazuje na przepis art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp. Zgodnie z tym przepisem odwołanie podlega uwzględnieniu wówczas, gdy naruszenie zamawiającego ma charakter naruszenia kwalifikowanego (takiego, które wpływa na wynik postępowania). W świetle przywołanego ww. przepisu warunkiem uwzględnienia odwołania, obok potwierdzenia zasadności samych zarzutów wobec czynności lub zaniechań zamawiającego, jest stwierdzenie, że naruszenie to ma lub miało istotny wpływ na wynik postępowania, czy na obecnym etapie rozpoznawanego odwołania – wpływ na krąg potencjalnie zainteresowanych ubieganiem się o zamówienie.

Izba przypomina, że postępowanie przed Izbą stanowi postępowanie kontrydiktoryjne, czyli sporne, a z istoty tego postępowania wynika, że spór toczą strony postępowania i to one mają obowiązek wykazywania dowodów, z których wywodzą określone skutki prawne w myśl zasady - *ei incumbit probatio qui dicit non qui negat* (na tym cięży dowód kto twierdzi a nie na tym kto zaprzecza).

W trakcie postępowania odwoławczego to Odwołujący kwestionuje podjęte przez Zamawiającego czynności, co oznacza, że to na Odwołującym ciąży ciężar dowiedzenia, że stanowisko Zamawiającego jest nieprawidłowe. Ciężar dowodu rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu (w tym przypadku Krajowej Izby Odwoławczej) argumentacją oraz dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności, zaś tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik postępowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt II CSK 293/07). Takich dowodów niewątpliwie zabrakło przy formułowaniu zarzutów ewentualnych odwołania.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stroną przegrywającą, czyli Odwołującego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....